

Arrest

**nr. 168 259 van 25 mei 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 maart 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 27 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 27 augustus 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 11 februari 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 11 februari 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Overdracht CGVS: 06/01/2016

U werd op 8 februari 2016 gehoord door het Commissariaat-generaal in het gezelschap van een tolk die het Arabisch machtig is, van 9u10 tot 11u15. Uw advocaat, meester Caroline Baudot loco meester Hendrik Camerlynck, was tijdens het hele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart het Iraakse staatsburgerschap te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent geboren in Bagdad waar u ook woonde.

Uw vader heeft een sportwinkel in Bagdad, wijk Hafez Qadi, waar u tijdens uw schoolvakanties helpt werken. Tijdens de periode van het sektarisch geweld (2006-2008) gaat u samen met uw gezin ongeveer drie jaar naar Syrië. Bij terugkeer naar Bagdad, opent uw vader opnieuw zijn sportwinkel.

Begin juni 2015 wordt uw vader thuis afgeperst door leden van de militie Asaeb Ahl al-Haq (AAH); ze eisen geld van hem omdat hij een soeniet is. Hij krijgt twee weken om te betalen maar hij weigert dat te doen. Een tijd later wordt u daarom op straat in uw auto achtervolgd. U wordt daarbij beschoten, maar u kan uw belagers afschudden. U gaat meteen naar het huis van uw oom, waar uw vader u 's anderendaags komt opzoeken. U en uw gezin blijven een aantal weken bij uw oom, vooraleer jullie vertrekken uit het land.

Uiteindelijk verlaat u uw land op 27 juli 2015. Die dag komt uw vader u ophalen bij uw oom en samen met de rest van uw gezin gaat u van Bagdad naar Najaf waar jullie samen het vliegtuig naar Istanbul (Turkije) nemen. Tijdens jullie verblijf in Turkije verneemt u van de buren dat de opslagruimte van jullie winkel in brand is gestoken. Uzelf gaat verder naar Europa, terwijl uw gezin in Turkije blijft. Eerst gaat u met een bootje naar Griekenland en dan via Macedonië, Servië en Oostenrijk komt u in België terecht, waar u op 27 augustus 2015 een asielaanvraag indient. Uw ouders, broers en zus gaan op hun beurt van Turkije naar Duitsland om daar asiel aan te vragen. Eind januari 2016 verneemt u dat uw belagers in Irak jullie huis in Bagdad hebben opgeblazen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele Iraakse identiteitskaart, uw originele Iraakse nationaliteitsbewijs, een kopie van de eerste bladzijde van uw Iraaks paspoort, uw originele kieskaart, een kopie van de woonkaart van uw vader, een kopie van de registratiekaart van uw vader als zelfstandige, twee originele examenkaarten, kopies van foto's van de brand in de opslagruimte van de winkel en kopies van foto's van de explosie in uw huis.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u vreest gedood te worden door de militie Asaeb Ahl al-Haq (AAH) omdat uw vader weigerde geld te betalen aan hen voor zijn sportwinkel: dat eisten ze van hem omdat hij soeniet is. In deze context werd u in uw auto ook reeds beschoten (CGVS p. 10). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Om te beginnen dient namelijk gewezen te worden op een aantal opvallende tegenstrijdigheden doorheen uw verklaringen aangaande de door u aangehaalde feiten. Zo verklaart u aanvankelijk dat u op het moment dat u achtervolgd werd in uw wagen door leden van AAH (waarbij u ook beschoten werd), hen kon afschudden en meteen naar het huis van uw oom ging. Toen u daar aankwam, belde u diezelfde dag naar uw vader en 's anderendaags kwam hij u bij uw oom oppikken om meteen naar de luchthaven (van Najaf) te brengen om te vertrekken uit uw land (CGVS p. 10). Later haalt u een compleet andere tijdsindeling aan: enkele dagen na de deadline (twee weken na het bezoek van AAH aan uw vader halverwege juni 2015), logischerwijs dus eind juni-begin juli 2015 zou u door AAH achtervolgd zijn, naar uw oom gereden zijn en sinds de dag nog drie à vier weken nog bij uw oom gebleven zijn, tot 27 juli 2015 (de dag van uw vertrek uit Irak via de luchthaven van Naja) (CGVS p. 3, p. 9, p. 11, p. 13). Als u geconfronteerd wordt met deze totaal verschillende tijdsindeling, verklaart u enkel dat u dat niet gezegd heeft en blijft u volharden in uw versie van het langere verblijf bij uw oom (CGVS p. 13). Echter, het louter vasthouden aan één van twee tegenstrijdige versies van een relaas, kan nooit voldoende zijn ter verschoning van de opgemerkte anomalie. Bijgevolg blijft deze nog steeds overeind. Een tweede opmerkelijke verklaring ligt in het volgende. U verklaarde dat AAH uw vader wou afpersen om geld te betalen (omdat hij soeniet is) en dat ze bleven proberen bij uw vader om geld te krijgen (CGVS p. 10), terwijl u later dan weer verklaart dat men uw vader slechts één keer benaderde om geld van hem te vragen (CGVS p. 10-11). Dit vormt andermaal een opvallende tegenstrijdigheid in uw verklaringen die maakt dat de geloofwaardigheid van uw relaas op ernstige wijze ondermijnd wordt.

Een ander element dat bitter weinig bijdraagt tot de aannemelijkheid van uw relaas, ligt in de opmerkelijke vaststelling dat uw vader na de afpersing van half juni 2015 (waarbij hij twee weken de tijd kreeg om te betalen) helemaal niets ondernam, zich niets aantrok van de vooropgestelde deadline en gewoon zijn winkel bleef open houden alsof er niets aan de hand was. Nochtans zou de eigenaar van de winkel naast jullie (ene Anwar) begin 2015 ook aangesproken zijn geweest om te betalen en zou hij zelfs vermoord zijn toen hij niet betaalde (CGVS p. 12). In een dergelijke context, waarbij jullie zich aldus goed bewust zijn van het gevaar dat jullie lopen (nl. het negeren van afpersingen leidt zelfs tot de dood), zijn uw verklaringen dat uw vader zomaar de winkel openhield maar weinig overtuigend. Dergelijk gedrag gaat namelijk voorbij aan alle logica. Als u hierop gewezen wordt, verwijst u naar wat uw vader

zei, nl. dat God jullie gunstig gestemd zou zijn (CGVS p. 12). Dit is echter een povere verklaring voor het dreigende gevaar dat jullie boven het hoofd hing, maar dat jullie klaarblijkelijk zonder enige moeite zouden genegeerd hebben of waarop jullie niet zouden hebben willen anticiperen. Aldus blijft deze vaststelling overeind.

Daarnaast verklaart u dat AAH na jullie vertrek uit het land de opslagruimte naast jullie winkel in brand heeft gestoken (een week à tien dagen na vertrek uit Irak) en later ook jullie huis in Bagdad (naar eigen zeggen twaalf dagen voor het gehoor op het CGVS, dus eind januari 2016 (CGVS p. 2 & p. 14-15). Ter staving van deze incidenten legt u de kopies neer van foto's van een brand en een beschadigd huis (documenten 9 & 10). Welnu, in verband met deze documenten, dient om te beginnen opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven aangetoond, is dit in casu niet het geval. Daarnaast kan uit de neergelegde foto's allerminst opgemaakt worden dat het wel degelijk om jullie opslagruimte en huis zou gaan, of dat ze vernield zouden zijn op het moment en in de omstandigheden u aanhaalt. Bovendien verklaart u dat er over de brand in de opslagplaats een onderzoek is ingesteld en dat men daarbij verkeerdelijk aangaf dat het om een kortsluiting ging (volgens u was er helemaal geen elektriciteit in de ruimte, ondanks de zichtbare airco bij de ruimte) – van dit gevoerde onderzoek legt u evenwel geen enkel begin van bewijs neer (CGVS p. 15). Ten slotte wordt de twijfel rond het feit of de foto's betrekking zouden hebben op uw winkel of huis nog versterkt door de volgende vaststelling. U verklaart dat uw huis eind januari 2016 (zie boven) beschadigd werd door een explosief van AAH, dat uw buurman daar foto's van trok die hij naar uw vader (in Duitsland) stuurde die ze dan op zijn beurt met de DHL-enveloppe aan u bezorgde. Echter, aangezien de DHL-enveloppe al op 11 januari 2016 verzonden werd vanuit Duitsland naar u in België (document 11), is het onmogelijk dat die foto's bevatte van jullie huis dat beschadigd werd eind januari 2016. Dit ondermijnt nogmaals de waarde van de door u neergelegde foto's en draagt allerminst bij tot de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Irak een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs, de eerste bladzijde van uw Iraaks paspoort, uw kieskaart, uw examenkaarten en de woonstkaart van uw vader, bevatten immers louter persoonsgegevens van u en uw vader. De registratiekaart van uw vader als zelfstandige vermeldt enkel dat hij in de periode 2012-2013 geregistreerd stond bij de Kamer van Koophandel in Irak, meer niet – dit heeft geen bewijskracht ten aanzien van de door u vermelde feiten in de zomer van 2015. De kopies van foto's van de brand in de opslagruimte van de winkel en kopies van foto's van de explosie in uw huis werden reeds besproken (zie boven).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het

gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert aan als volgt:

“De beroepsgrief is een schending van de materiële motiveringsverplichting. De bestreden beslissing is gekenmerkt door een kennelijke onredelijkheid, en de ingeroepen motieven kunnen de bestreden beslissing niet dragen.

1. De bestreden beslissing van het CGVS is o.a. gebaseerd op het feit dat er tegenstrijdigheden zouden zijn tussen de verschillende verklaringen van verzoeker m.b.t. de duur van zijn verblijf bij zijn oom, bij wie hij ondergedoken was nadat hij beschoten werd.

Nochtans heeft verzoeker dienaangaande verklaard (gehoor CGVS, blz. 13) :

V. ‘Hoe lang bij oom gebleven ?

A. ‘Tot 27.07.2015. Mijn ouders kwamen dan, tot het moment dat alles geregeld was vd boeking voor de vlucht. En dan zijn we vertrokken.’

V. ‘Hoe lang in totaal bij oom gebleven ?’

A. ‘20-27 dagen.’

V. ‘Daarnt zei u toch dat u bij oom was aangekomen, diezelfde dag uw vader belde en hij volgende dag u kwam ophalen om te vertrekken via luchthaven. Nu zou u 3-4 weken bij oom gebleven zijn voor uw vertrek. Van waar dat verschil ?’

A. ‘Dat heb ik niet gezegd. Ik zei dat we bij oom gebleven zijn. En dan vertrokken zijn. Ik heb dan auto van mijn vader verkocht. En ook mijn auto verkocht. We moesten geld verzamelen.’

De antwoorden van verzoeker stemmen overeen met zijn verklaring bovenaan blz. 4 van zijn gehoor CGVS :

V. ‘Wanneer was u vertrokken uit IRQ ?’

A. ‘27.07.2015.’

Dit stemt overigens overeen met de tijdslijn die verzoeker (bij benadering) opgeeft m.b.t. de gebeurtenissen : 15 of 12.06.2015 wordt zijn vader aangesproken om het geld te betalen (gehoor CGVS, blz. 11, midden). Kort na de deadline van 2 weken wordt verzoeker beschoten, en hij duikt onder bij zijn oom, gedurende 20-27 dagen. Op 27.07.2015 vertrekt het gezin uit Irak.

Dit stemt overigens ook overeen met de verklaring van verzoeker dat er geld moest verzameld worden om de vliegtuigtickets te betalen, en dat ze daarvoor de auto van zijn vader en zijn eigen auto dienden te verkopen. De verkoop van deze beide wagens duurt toch gauw een 10 tot 14 dagen.

Het is verzoeker een raadsel hoe er genoteerd kan geweest zijn dat hij gezegd zou hebben dat hij de dag na de schietpartij door zijn vader bij zijn oom zou opgehaald zijn en naar de luchthaven zou gebracht zijn. Verzoeker blijft erbij dat hij dit niet kan gezegd hebben. Het is juist dat zijn vader hem de dag nadien bij zijn oom opgezocht heeft, maar verzoeker heeft niet verklaard dat zij dan reeds naar de luchthaven vertrokken zijn. Dit moet op een misverstand, of op een verkeerde vertaling, berusten.

2. In de bestreden beslissing staat verder te lezen dat het weinig geloofwaardig is dat de vader van verzoeker verder zijn winkel openhield nadat hij door de AAH om het geld gevraagd was.

Als verklaring hiervoor geeft verzoeker op dat zijn vader zei : ‘ Vanaf nu voor de komende twee weken is god vrijgevig.’ (gehoor CGVS, blz. 12, onderaan).

Een blind geloof in God - dat bij de Moslims zelfs nog groter is dan wat bij de meeste mensen in West-Europa bestond tot enige generaties geleden - is nu eenmaal een feit.

‘Inch Allah’ is voor de meeste Moslims geen betekenisloze uitdrukking, maar de uiting van de werkelijke overtuiging dat Allah toeziet op het verloop van de gebeurtenissen in het aardse leven.

In de Westerse wereld is een dergelijke godsbeeld nagenoeg volledig verdwenen ; nochtans moet er begrip kunnen opgebracht worden voor het feit dat er in andere culturen nog wel degelijk een dergelijk godsbeeld leeft. Een ietwat kortzichtig standpunt m.b.t. het blinde vertrouwen in Allah, dat veel moslims betonen, zou toch geen reden mogen zijn om een asielaanvraag af te wijzen

3. M.b.t. de foto's van de brand van de woning van het huis van het gezin van verzoeker, worden in de bestreden beslissing drie overwegingen gemaakt :

a) Documenten kunnen enkel een afdoende ondersteuning vormen van een aangehaald asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen.

Verzoeker meent met zijn hogervermelde argumentatie en antwoorden op de stellingen van de D.V.Z., voldoende aangetoond te hebben dat zijn verklaringen voldoende geloofwaardig en coherent zijn om door documenten te kunnen ondersteund worden.

b) Uit de neergelegde foto's kan niet opgemaakt worden dat het wel degelijk om de opslagruimte en huis van het gezin van verzoeker zou gaan.

Het is een feit dat dit uit die foto's op zich niet kan afgeleid worden, er zijn inderdaad véél huizen vernield in Bagdad. Er moet echter rekening gehouden worden met het feit dat verzoeker materialiter niet in staat is aan te tonen dat het wel degelijk om de opslagruimte en huis van het gezin gaat, zonder dat deze foto's ter plaatse zouden vergeleken worden met de ruines van de afgebrande opslagruimte en huis van het gezin van verzoekers. Het feit dat dit op huidig ogenblik en van hieruit niet kan bewezen worden, is een soort van overmacht, en dit mag niet tegen verzoeker gebruikt worden.

c) De foto's zouden toegestuurd zijn in een DHL-enveloppe die op 11 januari 2016 verzonden werd vanuit Duitsland naar België (document 11), wat er op wijst dat deze foto's onmogelijk betrekking kunnen hebben op het huis van het gezin van verzoeker, dat slechts eind januari 2016 door brand vernield werd.

Dit stemt niet met de werkelijkheid overeen : de foto's werden niet per DHL-enveloppe aan verzoeker toegestuurd, en verzoeker heeft dit ook nooit zo verklaard. De foto's werden aan verzoeker integendeel per email doorgestuurd, en dit gebeurde slechts enkele dagen vóór zijn gehoor op het CGVS.

De maatschappelijk assistent van verzoeker in het FEDASIL-opvangcentrum te Poelkapelle, Wouter LAMBERT, verklaart dienaangaande op 24 februari 2016 het volgende (stuk 1) :

'Het is zo dat [verzoeker] enkele dagen voor zijn gehoor bij CGVS naar mij kwam met de vraag om enkele foto's af te drukken voor hem. Ik heb de gewoonte om dit te doen voor bewoners wanneer zij deze foto's willen gebruiken bij het CGVS ter ondersteuning van hun verhaal. [Verzoeker] wist mij te vertellen dat dit foto's waren van een brand in het magazijn van zijn vader en de recente brand in zijn huis.

Ik bevestig bij eer en geweten dat ik deze foto's slechts enkele dagen voorafgaand aan het gehoor bij CGVS afdrukte. '

Verzoeker hoopt dat hiermee het misverstand dat blijkbaar bestond m.b.t. de wijze waarop deze foto's bij hem terechtgekomen waren, weggenomen is. Er kan toch onmogelijk voorgehouden worden dat de maatschappelijk assistent van het FEDASIL-opvangcentrum te Poelkapelle, Wouter LAMBERT, leugenachtige verklaringen zou afleggen

4. Verzoeker is ervan overtuigd dat zijn ouders en zijn broers en zuster in Duitsland als politiek vluchteling zullen erkend worden. Wellicht was het gezin, dat samen vanuit Irak naar Turkije gevlucht was, beter samen gebleven. Het leven van een vluchtelingenfamilie verloopt echter niet steeds zoals men het, achteraf beschouwd, zou gewenst hebben

5. Ondergeschiedt meent verzoeker dat hij, als persoon afkomstig uit Bagdad, recht heeft op subsidiaire bescherming. De toestand in Bagdad is de laatste maanden opnieuw verergerd, het aantal bomaanslagen neemt opnieuw toe.

Aangezien de vraagstelling of aan een persoon afkomstig uit Bagdad, subsidiaire bescherming dient verleend te worden, het asielverzoek van verzoeker persoonlijk overstijgt - omdat een gelijkaardige stellingname dient ingenomen te worden voor alle personen afkomstig uit Bagdad - vraagt verzoeker ondergeschiedt dat de Raad een beslissing zou nemen die in overeenstemming is met de beslissingen die op huidig ogenblik - m.a.w. in maart 2016 - genomen worden voor andere asielzoekers die afkomstig zijn uit Bagdad en om subsidiaire bescherming verzoeken."

2.1.2. Verweerder legt in een aanvullende nota de COI Focus "Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad" van Cedoca van 31 maart 2016 voor.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat wat het eerste motief van de besteden beslissing betreft ("Om te beginnen (...) op ernstige wijze ondermijnd wordt."), verzoekers verklaringen niet alleen tegenstrijdig zijn op het punt van de duur dat hij bij zijn oom zou zijn ondergedoken. Tevens wordt terecht opgemerkt in de bestreden beslissing dat verzoeker tegengestelde verklaringen aflegt over de afpersing van zijn

vader. Dit laatste motief laat verzoeker ongemoeid. Bijkomend merkt de Raad op dat verzoeker het ook enerzijds heeft over dat hij zou zijn weggelopen en dat ze hem wilden slaan (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 10), terwijl hij anderzijds nadien verklaarde dat hij aan benzinstation aan het tanken was en nadien toen hij aan het rijden was merkte dat hij werd achtervolgd en zijn belager kon afschudden (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 13). In zoverre verzoeker voorhoudt dat het CGVS-gehoorverslag berust op een misverstand of op een verkeerde vertaling, beperkt verzoeker zich tot een loutere bewering. De tegenstrijdigheden in zijn verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielaans.

Ten tweede, beperkt verzoeker zich tot de ongefundeerde stelling dat het blinde vertrouwen in Allah een voldoende verklaring is voor het feit dat zijn vader gewoon zijn winkel openhield na de afpersing. Deze toelichting laat niet toe het motief (*“Een ander element (...) blijft deze vaststelling overeind.”*) in een daglicht te stellen. Bovendien is het niet aannemelijk dat verzoeker niet de volledige naam kent van zijn buurman die voordien het slachtoffer werd van afpersing, die niet betaalde en die werd vermoord (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 12). De Raad vindt het overigens nog frappant dat verzoeker eerst verklaarde dat de winkel van zijn vader geen naam had (CGVS-vragenlijst, stuk 11, p. 5) om dan later te antwoorden dat het bedrijf *“Al Awqaas”* noemde (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 5). Deze vaststellingen ondergraven opnieuw de geloofwaardigheid van verzoekers asielaans.

Verzoeker tracht in een derde punt de motivering aangaande de foto's van de brand van de woning van het huis van het gezin te weerleggen. Verzoeker kan echter niet verwijzen naar zijn eerdere argumentatie dat zijn verklaringen voldoende coherent en geloofwaardig zijn. Bijgevolg kunnen ook de documenten, die slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, de geloofwaardigheid niet herstellen. Deze vaststelling volstaat, zodat de kritiek tegen de overige motieven over de documenten overtuigend zijn, zodat de Raad hier verder niet op dient in te gaan.

Ten vierde beweert verzoeker dat zijn ouders en zijn broers en zus in Duitsland wel als vluchteling zullen erkend worden en dat zij beter waren samen gebleven. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker in dit onderdeel niet ingaat op de vraag of hij een gegronde vrees voor vervolging koestert.

In het verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de Commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing, zoals hierboven besproken, niet kan weerleggen. De door de Raad weerhouden motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden overgenomen.

Gelet op het voorgaande voldoet verzoekers asielaans niet aan de cumulatieve voorwaarden van het voordeel van de twijfel vervat in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 10) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit voornoemde landeninformatie blijkt dat, vanwege de escalatie van geweld door het offensief van ISIS en de daaropvolgende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger en de sjiiitische milities in de provincies Ninewa, Anbar, Kirkuk, Salaheddin en Diyala, de United Nations Assistance Mission Iraq (UNAMI) de conflictsituatie in Irak sedert juli 2014 aanduidt als een intern gewapend conflict. Het Hof

van Justitie bracht in het arrest van 30 januari 2014 (Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, C-285/12) in herinnering dat een gewapend conflict slechts kan leiden tot de toekenning van subsidiaire bescherming indien de mate van willekeurig geweld zo hoog is dat de verzoeker, louter door zijn aanwezigheid op het betrokken grondgebied, een reëel risico op ernstige en individuele bedreiging van zijn leven of zijn persoon zou lopen.

Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is de gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd opgeheven, tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen.

Deze vaststellingen kunnen als een indicatie gezien worden dat Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Deze beoordeling vindt immers ook steun in de

meest recente COI Focus "*Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 31 maart 2016 van Cedoca, die in een aanvullende nota door de Commissaris-generaal werd voorgelegd.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng mei tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP